ÚSTAVNÍK
ZŠ a MŠ ÚSTAVNÍ

ŠKOLA ZA ČASŮ KORONAVIRU

ČTĚTE NA STRANĚ 1-4

SLOVO ÚVODEM

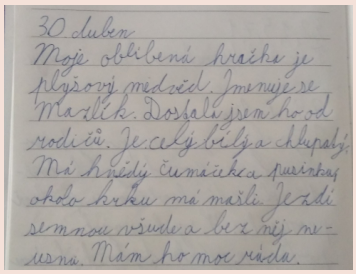

ilustrace: Natálie Uhlíková 3.A

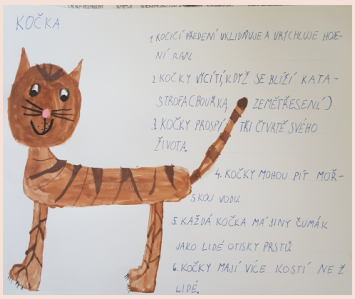

ilustrace: Linda Chase 2.B

Milí žáci, rodiče, učitelé,
tak se nám výuka ze škol přestěhovala do domácností, z mnohých rodičů se na čas stali také učitelé.
A jaké může mít domácí výuka podoby? Můžete se na některé práce žáků podívat na stránkách tohoto čísla Ústavníku.

Jako příklad si můžete přečíst popis jedné nejoblíbenější hračky ze 3. ročníku a podívat se na obrázek i s popisem z 2. B.

Doma dřeme víc než ve škole?

ilustrace: Johana Kasová, 5.A

Mnoho tříd naší školy si mohlo užívat online hodiny, na kterých se žáci potkávali se svými kamarády i třídními učiteli. Aby ale měly hodiny nějaký přínos, dělili jsme se na více skupin, protože čím méně dětí, tím menší hluk, že... A čím menší hluk, tím větší pozornost, nasazení, rychlost práce. Některé skupiny tedy zvládly veškerou látku do konce roku probrat doma, dokonce ji i pochopily a nyní, opět ve třídách, nás už čeká jen procvičování.

Abychom se ale mohli na online učebně potkávat, i když už "nebylo co brát", zavedli jsme dokonce třídnické hodiny, výtvarné výchovy a online tělocvik. Maminky tak mohly dostat přání ke Dni matek, měly vyzdobenou domácnost na Velikonoce a jiné hezkosti.

Dopis mému budoucímu já

foto: www.google.com

foto: www.google.com

Žáci třídy 5.C dostali za domácí úkol také napsat dopis svému budoucímu já. Někteří i do těchto dopisů propašovali koronavirus, jiní si spíše dali pár rad do života.
Jednou z takovýchto dopisovatelek je také žákyně Lia.

Ahoj Lio,
zrovna ti je 21 let. Doufám, že dopis přišel ve správný čas.

Chtěla jsem ti říct, že doufám, že až vyrostu a budu ve věku, jako jsi teď ty, budu laskavá a budu se chovat hezky k ostatním lidem. Budu si užívat života, budu vděčná těm, kteří mi do života vnesli štěstí a nebo ještě vnesou a snad na ně nikdy nezapomenu. Nebudu ničit přírodu, nebudu kouřit, brát drogy, ani pít alkohol ve velkém množství. Zkrátka nebudu dělat žádné věci, které by mohly uškodit mně nebo mému okolí.

Doufám, že do té doby, než jsi dostala tento dopis, jsi nic takového nedělala. A pokud už třeba nějaké zlozvyky máš, že se nad nimi zamýšlíš. Přeji si, aby sis zapamatovala jednu věc - že se občas objeví lidé, kteří tě nebudou mít rádi. Ale to je v pořádku, nemusí tě mít rád každý. Vždy budeš mít někoho, kdo tě bude mít rád takovou, jaká jsi.

Snad ti můj dopis udělal radost. Přeji ti vše nejlepší k tvým jednadvacátým narozeninám, ať tě potkávají samé hezké věci.
A pokud se náhodou setkáš i s těmi horšími, mávni nad tím rukou a řekni si, že vždy může být hůř a život je vlastně super. Buď na sebe pyšná, protože věřím, že ti pár lidí tvůj krásný život závidí.

Držím ti palce!
S láskou, Lia

I po návratu je vše rozdílné

foto: Adéla Řezníčková

Do tříd se mohlo vrátit maximálně 15 dětí, některé třídy jsou přeplněné, jiné zejí prázdnotou. V těch třídách, kde je méně dětí, si ale žáci alespoň mohou užít více pohybu, s méně lavicemi se dá lépe fungovat. A co třídy, kam se skoro nevejdeme? Tam se funguje převážně v rouškách, protože dodržovat rozestupy je téměř nemožné, natož po 2 měsících, kdy se děti neviděly a chybí jim sociální i fyzický kontakt. Jak se tohle řeší? Dezinfekce teče po litrech, třída smrdí dalších 5 dní, ale žáci jsou sociálně spokojení a veselí. A to byl přece cíl našeho návratu do škol. Ve většině tříd se potkali pouze žáci dané třídy, nicméně máme i třídu MIX, ve které se žáci poznávají s dalšími dětmi z různých tříd - socializace vyšší úrovně!

foto: Šárka Papežová

Jak se máme ve škole a co ti, kteří zůstali doma?

foto: Adéla Řezníčková

foto: Šárka Papežová

Některé děti se nám do školy vrátily, jiné nikoliv, a tak pracujeme na více frontách. V obličejích těch, které nyní vidíme ve školních lavicích, se promítají dva měsíce nudy - chceme se učit, chceme si povídat, chceme žít. Chodíme na hřiště, sportujeme, staráme se o školní zahradu. Ale co ti, kteří sedí doma? Ti nadále pokračují v online výuce, ale nedá se říct, že by se na ni netěšili. Vždy se rádi potkají se svými kamarády a milou třídní učitelkou alespoň online a jak je vidět na obrázku výše, úsměvy je stále neopouštějí. Povypráví si, co dělali přes den doma, některým už začali kroužky, tak potkávají své kamarády i na nich.
Online výuka je samozřejmě těžší - nemůžeme pracovat ve skupinkách, ve dvojicích.

Nicméně necelý měsíc školy je ještě před námi a my se nevzdáváme a nadále procvičujeme, co se dá a jak se dá.

Já vs. Karanténa

foto: www.google.com

V době karantény byli žáci převážně doma, nudili se a hráli na počítačích. Po návratu po školy tedy museli zapojit i mozkové, již dávno vypojené kabely a vypotit ze sebe i slohové práce. Třída 5.A dostala za úkol vypsat se z karanténních pocitů - každý po svém. Někteří psali o tom, kdy karanténa začala, kdy skončila, co to obnášelo pro obyvatele České republiky, jiní psali o svých pocitech. Vzhledem k zadání je každá práce originální.

Karanténa má své výhody i nevýhody, třeba jsme víc s rodinou, ale zase méně s kamarády. Já občas v karanténě jen tak polehávám, taky chodím s mámou hrát badminton, nebo hraji Fortnite. Občas jedu s tátou na kola. Kroužky se naštěstí už otevřely, ale předtím byly buď přes videohovory nebo formou mailu. Restaurace byly zavřené, takže bylo hooooooooodně obědů doma a to se mi líbilo. Občas se objednalo i KFC nebo pizza a byli jsme spokojení. Později se situace už zlepšila a mohli jsme s rouškami s kamarádem ven. Při zprávách v sedm jsem hrát nemohl, protože u toho občas křičím, tak aby rodiče slyšeli, ale já si myslím, že tam říkají neustále to samé. Dobré taky bylo, že jsme s rodiči nikam nespěchali a víc si povídali. V tomhle období jsem také hrál počítačové hry opravdu rád, protože jsem se slyšel s hodně kamarády, no a když jsem ani hrát nemohl, tak jsem ležel a sjížděl tik tok.
Online škola měla dvě fáze, jedna byla jenom posílání úkolů a druhá online vyučování, a mně přišlo lepší online vyučování. Je mi líto, že v tomhle čase jsem nemohl jít s kamarády ven, táta by mi dal 50 Kč a já šel do KFC s dalšími čtyřmi kamarády. Ale karanténě dávám tak 6/10, něco fajn a něco zase ne, takže asi tak, ale hodně jsem si odpočinul.

Mikuláš Stanko, 5.A

Pohádkový bál - omalovánky

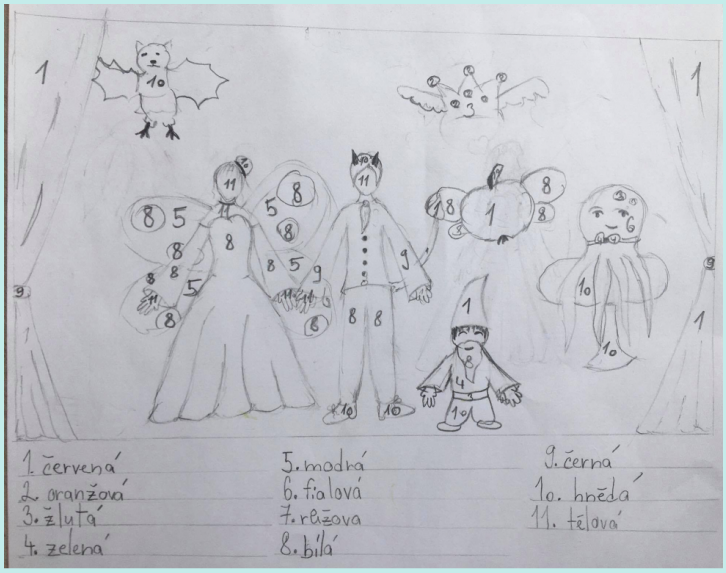

ilustrace: Eliška Navrátilová

Další z ochotných tvořitelů, který vymyslel něco pro své kamarády, aby je zbavil pouhého prázdného sezení doma, je Eliška Navrátilová ze třídy 5.C. K omalovánce vymyslela i hezký příběh. Jen do toho!

Skřítek dostal za úkol vyrobit pohled, na kterém má být pohádkový bál. Měl už všechno nakreslené, ale nevěděl, jak ho má vybarvit. Pomůžete mu, děti?

Zabavme se navzájem

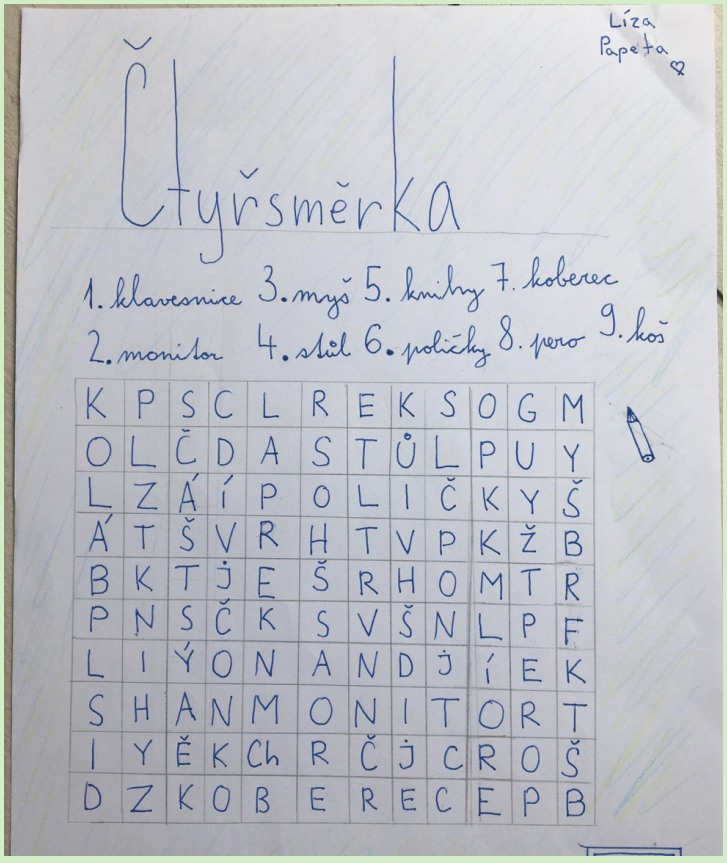

ilustrace: Yelyzaveta Papeta, 5.C

Český jazyk

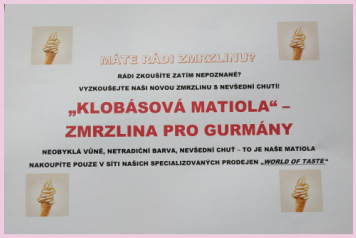

ilustrace: Mathias Shon 7.B

V současné době máme vděčné téma, a to roušky. Studenti ze 6.

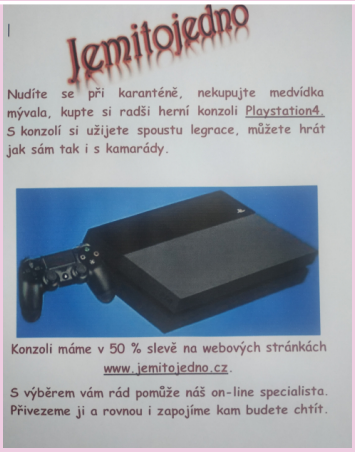

ilustrace: Thomas Shon 7.B

ilustrace: Tereza Hradská 7.B

a 7. ročníku vymýšleli reklamní letáty a texty nejen na roušky, ale i na další aktuální potřeby.

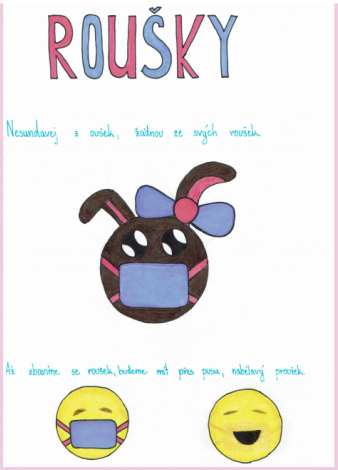

ilustrace: Adéla Idjerová 6.C

Angličtina

ilustrace: Elisaveta Burduh 7.C

Také v angličtině vznikly zajímavé texty

ilustrace: Richard Korejčík 4.C

i výtvarné práce, žáci vymýšleli komiksy na základě přečtené knížky v angličtině nebo se inspirovali

ilustrace: Daniel Kapri 6.A

nadcházejícími prázdninami.

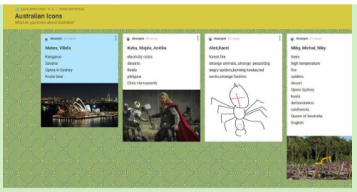

ilustrace: Mates, Kuba, Vláďa, Majda, Anička, Aleš, Karel, Miky, Michal a Niky

Velmi pěkná je i skupinová práce s tématem Austrálie, která je výsledkem práce ve třídě 9.C.

Němčina a francouzština

ilustrace: Michaela Macíková 7:C

Pracovní listy a projekty v druhém cizím jazyce se věnovaly opakování

ilustrace: Chrystyna Mysak 7.C

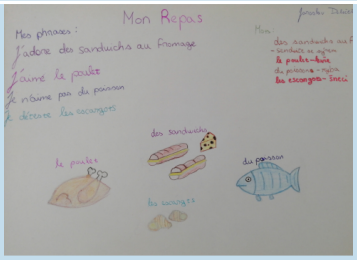

ilustrace: Jaroslav Doleček 7.B

slovní zásoby, např. o zvířatech, jídle, velikonočních zvycích.

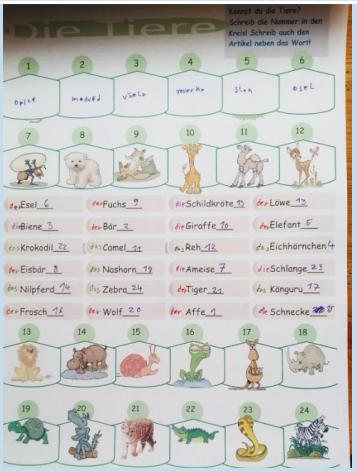

ilustrace: Adéla Dondová .B

Český jazyk v 9. ročníku - ÚVAHA

foto: www.google.com

„Každý řetěz je silný jen tak, jak je silný jeho nejslabší článek."

To, co zažíváme v těchto dnech, nemá obdoby. Už čtvrtý týden jsme doma a nechodíme do školy. Jsou zavřené obchodní domy, plavecké bazény, kina, muzea a restaurace. Je to nezvyk nesmět nikam jít a být zavřený doma. Takovou situaci nikdo z nás nečekal.
Omezení pohybu ale není to hlavní. Tou největší změnou je hrozící smrt. Každý den, každou hodinu jsou na webu nová a nová čísla o mrtvých ve Španělsku, v Itálii, v USA. O mrtvých v České republice. V Praze. Kde je ten slabý článek, kvůli němuž musela velká část planety do karantény? V první řadě je to divné chování člověka ke zvířatům. Jde o zabíjení divokých zvířat na čínských tržištích, které způsobilo přenesení viru na člověka. Možná, že kdyby lidi nejedli luskouny a netopýry, tak by se nepřenesl na lidi virus. Možná je po této zkušenosti jíst nebudou a pomyslný řetěz bude silnější.
Viděli jsme, že je virus v Číně, ale nedělali jsme si z toho hlavu a jezdili jsme na hory do zahraničí, protože si nedokážeme uvědomit, jak je svět propojený. Nejdříve se vir dostal do Itálie a pak do zbytku Evropy. Až se tohle příště stane, tak už se nebudeme spoléhat na to, že se nás to netýká.
Ani věda není tváří v tvář pandemii tak mocná, jak by se mohlo zdát, lék ani vakcína zatím objeveny nebyly, tisíce lidí umírají.
Když onemocní moc lidí, ani zdravotnictví na západě na to nestačí.
Slabých článků má naše civilizace tolik, že už to nikdy nebude lepší, ale můžeme se snažit. Každý řetěz bude tak silný, jak do něj přispěji já.
Jan Růžička 9,B

Dějepis

ilustrace: Karolína Linhartová 7.B

Žáci 7. ročníku tvořili zajímavé myšlenkové

ilustrace: Jan Dvořáček 7.B

ilustrace: Kateřina Nováková 7.B

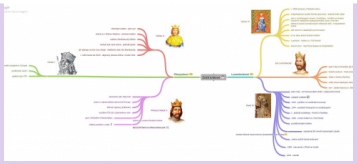

ilustrace: Elisaveta Burduh 7.C

mapy na téma panovnických dynastií v období vrcholného středověku. A jak se vám líbí plakáty k tématu husitství?

Fyzika

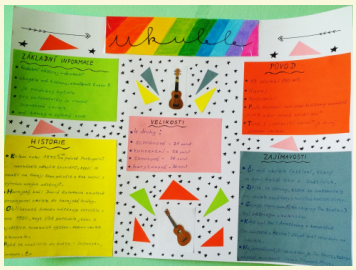

ilustrace: Tereza Vágnerová 8.A

Fyzikální projekty patří vždy k těm velmi

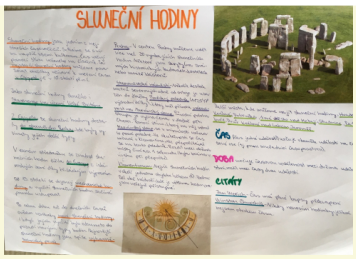

ilustrace: Anna Štanclová 6.A

povedeným, zaujmou nás i výsledky vlastnoruční tvorby.

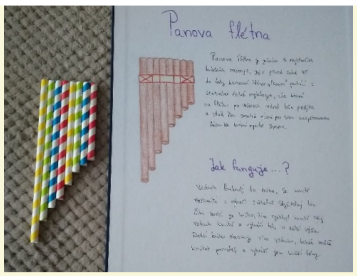

ilustrace: Klára Poláková 8.C

Tématem byl čas, létání, hudební nástroje.

ilustrace: Sára Bednaříková 6.A

Přírodopis a zeměpis

ilustrace: Vladimír Nový 7.B

ilustrace: Kristina Dvořáková 7:B

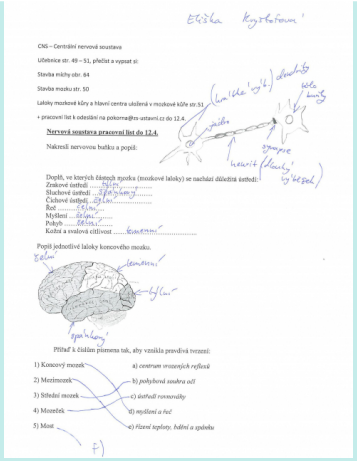

ilustrace: Eliška Kryštofová 8.C

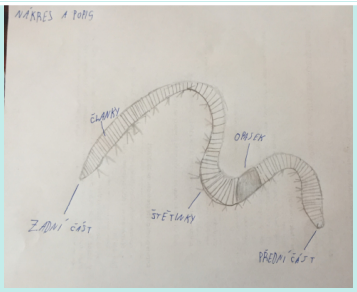

ilustrace: Tomáš Machata 6.C

Zajímavé obrázky či pracovní listy vznikaly i v distanční výuce zeměpisu a přírodopisu.

Dějepis v 9. ročníku

,,A babi, co byl Tuzex? Asi vím obecně, ale jak to tam fungovalo?“ zajímám se dál.
,,Jo děvenko, Tuzex byl takový lepší krám. Vlastně jsi tam sehnala věci, které se u nás nevyráběly. Například, kdo měl džíny, tak byl frajer a co já si pamatuji, tak se s tím daným člověkem pak okolí nechtělo bavit. Džíny měly hodnotu 40 bonů, to si vzpomínám. Nakupovalo se tam za bony, což je něco jako peníze, ale tyhle sis musela sehnat buď od známých nebo na černým trhu. Myslím, že jeden měl hodnotu pěti korun. My jsme s tvým dědou chodili nakupovat tady do Tuzexu u Libeňskýho mostu. Jít tam byl zážitek. Já jsem hrozně ráda chodila okukovat oblečení. Ale nemůžu říct, že bych tam nikdy nic nekoupila. Naše rodina se obecně neměla špatně. Můj táta, tvůj praděda, byl ředitelem Ferony, a protože měl často služební cesty, tak mi pokaždé přivezl něco ze zahraničí.“
Veronika Matoušková 9.B

Z interaktivní hry jsem si vybral postavu bývalého vojáka.
V příběhu jsem podepsal Chartu 77, protože jsem žil ve velmi špatných podmínkách. Měl jsem velmi nízký plat a kamarád, který vystudoval lékařskou fakultu, mi řekl, že potřebuji operaci páteře. Bylo to kvůli tomu, že jsem pracoval také dlouho v dolech, kde jsem neměl žádný ochranný oděv a žádnou roušku proti prachu. Kvůli podepsání Charty 77 mi jednu celou noc volali, takže jsem nemohl spát. Příští večer už ale přišli zazvonit ke mně domů. Nasadili mi pouta a černou pásku přes oči. Poté mě odvezli na neznámé místo, kde mi sundali pásku a ihned poté mě omráčili. Když jsem se vzpamatoval, šel jsem domů a zase na mě čekali. Odvezli mě do ulice Bartolomějská. Vodili mě po budově se zavázanýma očima a já nevěděl, co se děje.V roce 1977 jsem byl na výslechu, kde mě pálili sirkami o klouby, lámali mi nohy, a to je jen začátek... Je noc... Jsem v cele... v tmavé cele, kde mi jen lehounce poblikávající lampa svítí do očí a černé uličky. Nakonec jsem ale přistoupil ke spolupráci, protože jsem toho už zažil až až...
Lukáš Botoněk 9.A

COPYRIGHT © OMNIVEDA GROUP S.R.O.